

stalter og tillige ved Oprettelse af en Statsanstalt for drikfældige, hvorved drikfældige, som af en eller anden Grund ikke kunne nyde godt af de private Anstalter, kunne faa den Behandling, der udkræves. Ifølge Lovforslagets Bestemmelser skal der ikke anvendes Tvang uden Nødvendighed og ikke anderledes, end man allerede nu gør i ganske lignende Tilfælde, nemlig overfor sindssyge, og det opstiller langt bedre Garantier mod urigtig Anvendelse af Tvangsforanstaltninger, end man for Tiden har med Hensyn til sindssyge, navnlig derved, at Tvangsindlæggelse kun skal finde Sted ifølge Dom. Derhos er der givet faste Regler med ydre Kendemærker til Retsnsnor for Domstolene ved Afgørelse af Spørgsmaalet om Tvangsindlæggelse.

Jeg vil meget ønske, at Behandlingen af dette Lovforslag snart maa føre til et gunstigt Resultat. Der er vel ogsaa Anledning til at haabe, at dette vil ske. Sagen er som allerede nævnt indgaaende behandlet tidligere, og derhos var der i vedkommende Udvalg, saaledes som det vil fremgaa af Betænkningen, en overvejende Stemning for at fremme Lovforslaget med Ændringer i visse Enkeltheder, men uden at der gjordes Indgreb i dettes Principper. Alle Udvalgets Medlemmer vare enige om, at Lovforslaget burde fremmes, men der var dog nogle Medlemmer, som mente navnlig ikke at kunne gaa ind paa Oprettelsen af en Statsanstalt.

Spørgsmaalet om en forsvarlig og hensigtsmæssig Behandling af drikfældige er stærkt fremme i forskellige Lande, og jeg mener, det vilde være til Ære for Danmark, om vi kunde bidrage til dette Spørgsmaals gode Løsning ved at vedtage dette Lovforslag. Jeg anbefaler det til hurtig Fremme og Vedtagelse med de Ændringer i Enkelthederne, som ere nødvendige eller hensigtsmæssige og i Overensstemmelse med den Udvalgsbetænkning, som blev afgiven i Slutningen af sidste ordinære Rigsdagssamling.

J. Andersen: Det Kommissionsarbejde, der er præsteret i denne Sag, har efter mit Skøn gjort meget til Oplysning af selve Alkoholspørgsmaalet og har større Værdi paa dette Omraade, end det har gennem de Lovforslag, her foreligge. Disse ere af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke kan tro, de kunne gaa igennem. Jeg skal ikke her øve nogen synderlig Kritik af dem, men jeg haaber, de maa blive bearbejdede i et Udvalg, saaledes at

vi kunne faa en god Lovgivning ud af det. Jeg skal, som sagt, ikke øve nogen synderlig Kritik, men jeg vil gerne fremhæve nogle enkelte Steder i dem og da med Hensyn til Drankerloven dette, at det vil falde vanskeligt, synes jeg, at faa det første Punkt til at falde sammen med, hvad man i almindelig Tale forstaar ved „Grund til Straf“. Dette at skulle afgøre, om et Menneske er i kendelig beruset Tilstand, vil volde mange Vanskeligheder. Om et Menneske er i kendelig beruset Tilstand, kan der være forskellige Opfattelser af. Jeg tror, vi maa have et andet Ord ind her, og saadan er der forskellige Steder, hvor det bliver nødvendigt at gøre Ændringer, for at vi kunne faa en Lov, som kan vinde almindelig Tilfredshed.

Et Punkt i denne Lov tror jeg, det er godt, man har taget op, og det er Retten for det offentlige til Tvangsindlægning af Folk, der ere stærkt hengivne til Drik. Jeg tror, at i hvert Fald de Menneske, der gennem Værgeraadsarbejde have set, hvilken Ulykke Spiritus har forvoldt i en Mængde Hjem, ville være enige med mig i, at det meget ofte hænder, at man kommer ind til en Familie, hvor man er nødt til at skaffe Børnene bort fra Forældrene. Man bliver trist til Mode ved at skulle tage Børnene fra Moderen og over, at man ikke i Stedet for har Lov til at tage Forsørgeren bort og indlægge ham paa en Anstalt, hvor der er nogen Mulighed for, at han kan blive helbredet, og samtidig give Hustruen og Børnene et ordentlig Udkomme i den Tid, Forsørgeren er borte under Indlæggelsen. Her er et Punkt, jeg synes har stor Værdi i dette Forslag, og det vil jeg meget bede om, at vi maa faa udformet og gjort til Lovregel. Her trænges virkelig til et Lovgivningsarbejde. Det vil utvivlsomt være til Gavn i mangfoldige Hjem i Landet.

Den anden Lov om Beværtning og Herbergeri bliver vel nok den, der vil kræve det største Arbejde, for at man kan naa til et Resultat, og om den vil jeg gerne sige . . .

Formanden: Lovforslaget om Beværtning og Herbergeri foreligger ikke til Behandling.

J. Andersen: Maa man ikke omtale det samtidig?

Formanden: Nej, ikke før det foreligger til Behandling.